

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 91.

Z KRAKOWA DNIA 12 LISTOPADA 1815 Roku W NIEDZIELE.

2 Warszawy d. 4 Listopada.

W dniu wczorajszym d. 3 b. m. nastąpiło tu uroczyste zaprowadzenie Sądu Najwyższej Instancji Królestwa Polskiego. Po odbytem w Kościele XX. Piłarow nabożeństwie, to jest po *Mszy i Te Deum*, wszystkie osoby składające Wydział Najwyższej Sądowej Instancji, oraz osoby Rządu Najwyższego Królestwa Polskiego i inne zebrały się do sali sesyjonalney w pałacu Rządowym, Krasiniskich zwanym, gdzie gdy w porządku zasiadły. W. Ludwik Osinski, Pisarz Sądu Najwyższej Instancji przeczytał Wyrok Rządu Najwyższego, stanowiący Wydział Najwyższej Instancji. Poczem J. O. X. Czartoryski, Wiceprezes Rządu tymczasowego Królestwa Polskiego, w mowie pełney wyrazow prawdziwego obywatelstwa wezwał osoby Sąd Najwyższy składające do zachęcia prac tak chwalebnych. J. W. Wawrzecki Prezydujący Sądowi N. I. zagał sessyą mową poniżej umieszczoną, i wezwał do przysięgi, po której W. Mecenaz Łukasz Bogusławski miał mowę, którą w przyszłym gazecie umieścimy. Po tej

mowie przywołano sprawę, która w zwycaynym odbyła się porządku.

Oto Głos J. W. Wawrzeckiego, zagałaiący Sessyą :

" Dzień dzisiejszy powinien być w dziejach Narodu Polskiego policzony między świetnymi i szczęśliwymi; w dniu tym albowiem rozpoczyna posiedzenie swoje Sąd Najwyższej Instancji, który utęsknioae mieszkańcom Królestwa Polskiego ma zacząć zpełniać nadzieie, i który niezakończonym oddawna sądownym stron sporom koniec uczyni.

" Ta Najwyższa w kraiu Magistratura Sądowa otwiera się na miejscu przeszłego Sądu Kassacyjnego, a wolna od więzow. skuteczność Sądu tamujących, z terażniejszego przepisu w postępowaniu swem pewniejszą własności obywatelskich i końca processow będzie rekomyią. Nie mógł iey mieć przeszły Sąd Kassacyjny, bo chociaż najlepiej był złożony z dostoynych mężow, cnotą, zasługą i pięknoami przymiotami ozdobionych, mimowolnie jednak musiał przewlekać sprawy, kiedy ściśniony przepisami praw obcych krajowi, nie roztrząsał spraw, tylko ich formy; a znalazłszy ie uchybione, po nowe rozszadzenie odsyłał.

" Czyż mało do tey przewłoki pomagało wyznaczenie iednego tylko dnia w

tygodniu? i ten dzień był wolny od Sądu, jeżeli w tym dniu uroczystość Kościelna lub narodowa przypadała. Na miejsce zatem trzydziestu albo czterdziestu rozszędzonych rekursov w roku, przybywać musiało nowych kilkaset, i tak w proporcya rosła ich liczba, że czas spodziewanego o nich wyroku wiek żyjącego człowieka przechodził.

" Sad przeszły Kassacyyny kassował tylko uchybienia formalności, w samej sprawie wyroku dać nie mogąc. Wolno było stronom po trzy razy w iedney o-kolicznosci do Kassacyi przychodzić. To iedno, prócz innych sposobności przewleczenia sprawy iak naydłużey, osmielało bezkarną zuchwałość, pomnażało wydatki, rozszerzało prawne wykrety i pieniacstwa, a obywateli z majątku wyzutych nadaremnie szukających sprawiedliwości, do swej własności przez wiele lat dożyć nie mogących, o nędzę i rozpacz przyprawiało.

" Usunięte są te tak szkodliwe wady w ustanowieniu terazniejszego Naywyższego Sądu; z dawnych dla Sądu Kassacyynego przepisow te się tylko zostały, które znalazły się stosowne do potrzeb kraju, i zgodne z sądową ostateczną sprawiedliwością.

" Nie trzeba już tych formalności, przez które przechodzić należało, nim Kommissya podań i Instrukcyy wygotuje swe zdanie względem przyjęcia lub odrzucenia rekursu; raport referującego Sędziego będzie prostszym i prędszym.

" Sądowego publicznego referatu w miejscu wnioskow przedtem Prokuratora podała nam myśl czysta cnota z prawdziwym połączenia światłem, i naytroskliwszą obywatelstwem. Teraz referujący Sędzia losem wyciągnięty, stronom niewiadomy, w wygotowanym przez siebie referacie zapieczętowanym i zamkniętym pod kluczem sądowym, za przypadnieniem ak-toratu po odbytey obronie przez Mecenasow, przedstawwszy wszystko, co do objaśnienia sprawy służyć może, poda kwestye, od których rozwiązania decyzya zawisła.

" Referat Sędziego znakomitego doświadczeniem, przymiotami, wyborem i wyznaczeniem, musi być koniecznie do-

kładnym, bo go czyni na publicznem Sadu Naywyższego posiedzeniu, w obliczu licznych słuchaczow, po skończonych indultach przez Mecenasow, bo go z uwagą słuchają ciż Mecenas, którym z ustaw zastawiona wolność przypomnienia, jeżeliby dostrzegli opuszczony przez referenta stanowczy czyn iaki, lub opuszczony dowod. No-ostatek Sąd ten Naywyższy roztrząsnawszy oskarżone uchybienia formalności, da nieodowny swoy wyrok w samej sprawie, koniec sporowi stron nazawsze położy. — A gdy ieszcze przydam, iaka ścisłość Sąd ten Naywyższy sobie, Kancellaryi swojej i Mecenasom przepisał, nie widzę tylko pobudki pociechy dla mieszkańców Królestwa Polskiego.

" Między nieszczęściami od lat gotu kray ten gnębiącemi, to zapewne prawie było naywiększe, że pod dwoma sasiedzkimi obcemi mu prawami przez lat kilkanaście zostając, później z nabytym tytułem Xięstwa Warszawskiego nie mógł powrócić do praw swoich narodowych, a znosić musiał narzucone iarzmo Kodexu Cywilnego Francuzkiego, wespół i navokropniejszą względem tegoż kraju obcą procedurę Francuzką w sprawach cywilnych. — Polityka albowiem w ow czas cudzoziemska chociaż wszędzie narzucała tenże Kodex i procedurę, iednak tem usilniey wprowadzić starała się do tego kraju, który szukała zupełnie do swoich widokow przeistoczyć. Przymuszony kray ten zapomnieć o własnych ustawach, przyjął Francuzkie: zawiły się pod imieniem posiłkowych Austryackie i Pruskie; kryminalnych zaś praw i procedury nie ma inney w całym Królestwie Polskiem, tylko lub Austryackie, lub Pruskie.

" I coż Kray przez to samo nieszczęśliwy uzyskał na tey zamianie? przewlekłość sprawiedliwości, niepewność majątkow, iusza wielkie w ich dochodzeniu, formalności bez końca, słowem, prawdziwy odmet. Bo czegoż innego po tych cudzoziemskich prawach i procedurach spodziewać się można było, które namnożyły tu zdarzenia spraw Polakom przedtem nieznanych; te przechodzenia po kilka razy w iedney sprawie przez wszystkie instancye, te umyślne rozdziały i rozsypywania sprawy na kilka sądow.

" Zapewne takowe nieprzyjemności oburzały Obywateli słusznie przeciwko formom tamującym pośpiech sprawiedliwości, ale niestusznie, jeżeli przeciwko Sędziom i sprawiedliwości krajowej. Są albowiem po wszystkich Sądowych miejscach ludzie cnotliwi, oświeceni, niezdolni do popełnienia umyślnej niesprawiedliwości; ale form cudzoziemskich sobie przepisanych przestąpić nie mogą. Dyrekcyja n. p. Ministrowstwa Sprawiedliwości, na której czele więcej dwóch lat byłem, śmiało i sumiennie powiem, że się niedopuszcza ani jednego pobłażania przewłoce sprawiedliwości lub nadużyciom Urzędników. Mimo tej jednak czynności, odnawiały się często żale cierpiących bez końca.

" Coż powiem o tych wyuzdanych napastnikach, których jedynym żywiołem, zabawą, rozkoszą są processa, którzy wynajdują materję spraw, gdzie iey nie ma, którzy wszystkie obiegają Sady, z żadnej niekontencji decyzji, od każdej appellują, krzyczą na niesprawiedliwość, na przewłokę, właśnie w ten czas najnieszczęśliwsi, gdyby sprawę skończyli.

" Zostawmy te kłótnie dusze ich smutney rozkoszy; oddajmy się prawdziwey radości, ponieważ wkrótce podług rólskich, nie cudzoziemskich, praw Królestwo sądzić się będzie. Gotowe już są liczne do tego materiały, a zebrane prawa Polskie wydoskonalone, przystosowane do wieku i czasu, proste, jasne, wyraźne, skutkiem swym zaprzeczają i odpowiedzą cudzoziemskim Pisarzom twierdzającym, iż my własnych ustaw nie mamy; mało albowiem jest przydadków, którychby prawa nasze nie obymowały. Są w nich zapewne niedokładności, lecz któregoż kraiu ustawy od nich są mniej lub więcej wolne? Bez uprzedzenia na żadną stronę wyznajmy, że wada naszych największa w tem była, że były rozsypane, z prywatnymi interesami pomieszane, i w jedno ciało ustaw niespolone, cywilne a kryminalne bynajmniej nieoddzielone i tej wadzie dawne Seymy przez wyznaczenie na to umyślnej Komisji zaradzić chciały; lecz niespokojne czasy tak zbawiennym zamiarom do skutku przyysić nie dozwoliły.

" Niemasz w całym świecie praw, którychby istotną zasadą nie była sprawiedliwość. Lecz niedość na tem, aby sprawiedliwe były, potrzeba, aby się stosowały do jenuuszu, do nawyknień, do przyspieszenia, do sprawowanych urzędów i położenia mieszkańców, dla których są pisane. Trzeba, ażeby odwracały i uprzedzały processa swoją iasnością i dokładnością; ażeby zmierzały do ich zmniejszenia; żeby utrzymywały porządek kraiu społecznego, spokojność od drobiazgowych potocznych, własność, a często i życie ochydzających uprzykrzeń i kłótni; żeby utwierdzały szczęśliwość i cichosć domową od burzących podmw, i niszczących składek; żeby zabezpieczały od chciwości podstępów wiek młody, płeć, słabość i niedołążność; żeby wspierały niewinność i prawdziwie uciśnionych. Trzeba, żeby procedura była wyraźna, łatwa do nauczenia się, do pojęcia nietylko prawnych ludzi, ale wszystkim znana, oczyszczona od wybiegów i niezliczonych a prawie do zachowania niepodobnych formalności; żeby sprawiedliwości nie tamowała, ale raczej do niej doprowadzała. — Otoż właśnie jest, czego dokazać mogą prawa narodowe, i do nich stosowana procedura, bo żadne obcej prawa, żadna procedura tych szczęśliwych nie przyniesie skutków dla kraiu Polskiego.

" Kiedy obce Słowianom Rządy, i ciążąca nieszczęśliwy ten kraj cudzoziemska przemoc niszczyły tu narodowość, śladu iey nawet zostawić nie chcąc, N. Alexander Cesarz i Król Pan nasz Miłościwy w mądrości swojej narodowość praw naszych ocenił, w prowincjach od Polski do berła Rossyjskiego przyłączonych, zostawiając tamecznym Polakom narodowe ich ustawy, urzędy, sądowność. Kraiy ten za to ostodzenie z uwielbieniem błogostawi Monarsze swemu. — Rozciąga i pomnaża miłościwe względy i na Królestwo Polskie; pragnie, aby Polacy narodowość swoją zachowali, aby w kraiu własnym cudzoziemcami bydz przestali. — Przepisał N. Cesarz i Król Pan nasz Miłościwy nayswobodniejsze zasady, na których polityczna i sądowa ma opierać się budowa; w powszechnem szczęściu

tego kraju chce swiecie znaydować. O ile Królestwo Polskie błogostawionego już od tyłu Narodow Alexandra z najwyższej wdzięczności błogostawić, a niezmuszoną niczem wiernością, za tyle łask wysługiwać mu się powinno!

Skutkiem troskliwości Najjaśniejszego Monarchy o dobro Królestwa jest nominacya wasza do Sądu Naywyższego dostojni i przeczni JW W. Senatorowie. W osobach, cnotach i zasługach waszych widzi naród pierwszy zakład przyszley szczęśliwości swojej do sprawiedliwości przywiązany. Gdy też sama Pana naszego Miłościwego nayłaskawsza wola i mnie tymczasowym członkiem tegoż Naywyższego Sądu bydź rozkazała, mam sobie za naywiększy zaszczyt do tak świetnego grona należeć, a za powinność zaprosić was JW W. Senatorowie do wspólnego wykonania przysięgi Organizacyą przepisany.,,

Po tej pierwszej przysiędze wykonany.

" Teraz zapraszam też do wykonania przysięgi i was ze stanu Rycerskiego wyznaczeni przeczni Mężowie. Wyborarzy szczęśliwy tak znakomitych nauką prawa, cnotami i zasługami w linii sądowej mężów, pociesza Rząd, zapewnia krajow bezstronną sprawiedliwość, a z nią prawdziwe szczęście, wam zaś samym JW W. Sędziowie Naywyższego Sądu wdzięczność narodową ,,

Po tej drugiej przysiędze wykonany.

" Wzywam z kolei do wykonania przysięgi WW. Pisarzow i Rejentow Sądu Naywyższego; wasze niepospolite i rzadkie przymioty opisywać mają sprawiedliwe Sądu Naywyższego decyzje. Te więc wyroki będą jasne, dokładne i piękne.

Po tej trzeciej przysiędze wykonany.

" Wzywam nakoniec do wykonania przysięgi JPP. Mecenasow. Dopelnienie przepisanych w niey prawdziwie świętych obowiązkow czyniąc was prawdziwemi Mecenasami, a waszę użyteczność i zasługę z pięknych przykładow przenosząc do Adwokatow i Patronow, tytuł Mecenasow sprawi szanownym i drogim dla kraju, sprawiedliwości i ludzkości.,,

Z Berlina d. 3 Listopada.

D. 31 Paździer. NN. Cesarz i Król, WW. Xiążęta i WW. Xiężne, Królewic-

czowie, obcy i tuteysi Xiążęta z swoimi orszakami poiechali do wyspy Pawiey, (przy Potsdamie) tam po przejazdce wodney ziedli obiad i o godzinie 7 w wieczor powrocili do Berlina, i znaydowali się na wielkiej operze *Ferdynand Cortez*.

D. 1 Listopada odwiedzili pomnik Królowey Ludwiki w ogrodzie Charlottenburga, potem obeyrzeli tamteyszą żelazną hutę i inne zakłady. Obiad był u J. K. Mci w strzałowey sali, a w wieczor u Wielkiego Marszałka i Ministra stanu Hr. Golz wielki bal, który wysokie osoby obecnością swoją zaszczytcić raczyły.

D. 2 NN. Cesarz i Król z niewielkim orszakiem odwiedzili muzea tutejszey szkoły głowney. Przy wniściu byli Monarchowie od Ministra spraw wewnętrznich, P. Schuckmau, od Rektora i dyrektorow muzeow nayspokorniey przyiętemu, i w muzeach anatomicznych i zoologicznych zabawili zgodzinę, a obeyrzenie mineralogicznego muzeum odłożyli na inny raz. Na godzinę pierwey Professor Lichtenstein miał szczęście pokazać Wielkiej Xżnie Katarzynie muzeum zoologiczne.

Oba WW. Xiążęta poprowadzeni przez Królewicza Następcę tronu i Królewicza Wilhelma obeyrzeli tegoż rana przywiezione napowrot z Francyi dzieła kunsztu, muzeum kunsztu P. Weiss pod Lipkami i kościół Katolicki.

Obiad był dnia tego u J. K. Mci w Charlottenburgu. W wieczor wysokie osoby znaydowały się na teatrze.

D. 3 przed południem obeyrzeli NN. Cesarz i Król wielki zakład miłosierdzia, a WW. Xiążęta z Królewiczami zbrojownią. Monarchowie iedli obiad w swoich pokojach. W wieczor był wielki bal

Królewicza Wilhelma, brata Królewskiego.

D. 39 p. m. nadeszło tukilka set przepysznie ubranych kozaków Cesarskiej gwardyi. Jutro o godzinie 11 przed południem nadejdzie tu z Lipska Ces. Rosyjski pułk grenadierów Króla Pruskiego.

Z Paryża d. 25 Października.

Monitor pod d. 23 twierdzi, iż pogłoska o odstąpieniu Landau bolesne zrobiła wrażenie na tamtejszych mieszkańcach. Mieszkańcy Landau, wyraża Monitor, bardzo są do Francyi przywiązani i poczytują za największe swoje nieszczęście, iż od niej oderwanymi zostaną.

D. 20 b. m. mieli posłowie Hiszpański i Neapolitański, a wczoraj Portugalski audyencyą u Króla.

Xże Wellington odprawił d. 22 większą częśćią wojska Angielskiego na równinie Clichy popis. — Odciągnęto już ztąd 6000 Prussaków, a reszta gotuje się do drogi.

Warownie w Montmedy będą rozebrane. W Templu znaleziono ukrytą broń i potrzeby wojskowe na 2 pułki. — Jen. Clauzel ukrywać się ma w okolicach Baigny. — Główna kwatery Marszałka Macdonalda ciągle znajduje się jeszcze w Bourges. Wydał on surowe rozporządzenie przeciw buntującym się żołnierzom i zatarz ich pod sąd wojskowy oddać.

W tych dniach pisał Jen. Lucotte, zabity stronnik Bonapartego, list do Ministra wojny, w którym ofiaruje Królowi swoje usługi. Lecz zamiast odpowiedzi posłał mu Minister odezwę Królewską, w której opisane jest postępowanie tego generała przeciw Królowi.

Po ulicach w Madrycie krzyżano nie-

dawno: Niech żyje dobry nasz Król! Przekleństwo intrygantom, którzy go od jego powrotu otaczają! Są oni sprawcami wszystkich naszych nieszczęść! Między innymi miastami Kadyx ożywione jest nayslepszym duchem. Zastąpiło one wszystkie koszta uzbrojenia przeznaczoney do południowej Ameryki fregaty i uzyskała pochwałę Królewską. Xże Infantado mianowany jest ambassadorem w Peterzburгу, Xże del Parque ambassadorem w Paryżu a Hr. Peralada posłem w Neapolu.

Wyszło tu z pod pióra Bonapartego (zapewne w czasie jego na Elbie bawienia) dziełko pod tytułem: *Loisirs de Bonaparte*, w którym opisuie wszystkie swoje chwile od młodości aż do zaślubienia się z Maryą Ludwiką, których nie poświęcał zatrudnieniom kraju. Dziełko to tak jest chciwie czytane, iż w przeciągu dni kilku pięć razy było przedrukowane.

W departamentach Mozy i Ardennow niektóre małe oddziały powracającego zprzymierzonego wojska doznały obelg; nie chciano im dać żywności i musiano ią gwałtem zabierać. Rozpuszczeni wojskowi, federaci i celnicy byli podżegaczami tych obelg; strzelano nawet do pojedynczych osob. Widać nawet w tych departamentach całe włości chłoniające w płomieniach ognia, który ci rozpuszczeni wojskowi podkładają. Wielu officerów z wojska z za Loary udali się z znaczną liczbą stronników do gór Cewenny; znajduje się tamże dywizya jazdy, która nie dopuściła się rozpuszcć.

Mowią, iż Król dla tego powysłał Xiążęta swej familii do departamentów, że nieżyczą widzieć ich w Paryżu obecnych przy obradach izb prawodawczych.

W tych dniach wyiódz ma rozporządzenie Królewskie zabraniające surowo przy roznoszeniu po ulicach gazet przesadzonych krzyków. Roznosiciele ogłaszają zazwyczaj w gazetach kłamstwa, których weale nie ma.

Jeżeli Król zezwoli na odmianę niektórych artykułów w konstytucyi, tedy odpowie zupełnie życzyiom większej części narodu. Jakoż mówią, że J. K. Mość oświadczył swoiów w tej mierze powolność. Skoro więc izby szczerze wynurzą życzenia części większej narodu, tedy Francya zostanie uratowaną, ale jeżeli izby będą chciały dogodzić mniejszej liczbie, będzie większa przeciwnemu, i Francya może ieszcze bydz na nowe burze wystawiona.

Gdy traktat pokoju między Francją i zprzymierzonymi Mocarstwami zupełnie już ukończony został, czynią zatem zagraniczni Ministrowie przygotowania do wyjazdu ztąd. (Listy z Akwisgranu oznaczają wyjazd Ministra Pruskiego skarbu Bülow na 23, a Xcia Hardenberga na 25 b. m. z Paryża.)

Dywizya Bawarska Beckera pozostać ma we Francyi, rownie iak 5000 Wirtemberczykow.

Teraźniejszą ludność Francyi podają ieszcze do 29 mill. 62,177 dusz.

Rossyjski Jenerał Tettenborn, który się tu ożenił, pojechał z swą małżonką do Neapolu.

Zostający w Paryżu 10 do 12,000 Anglikow stać będą w koszarach.

Pisma publiczne wyrażają, iż dzień 18 obfity jest w wielkie zdarzenia. Ważne są w dzieiach 18 Fructidora i 18 Brumera. D. 18 Października odzyskana została zwycięstwem w krwawey bitwie pod

Lipskiem niepodległość Niemiec. D. 18 Czerwca przez zwycięstwo Prusakow i Anglikow obalona została potęga Bonapartego, która nowemi sposobami, ale w dawnym celu wznieść się zagrażała.

D. 19 b. m. przybył tu Królewicz August Pruski i wysiadł do pałacu Davousta. D. 21 odwiedził Króla, a d. 23 wraz z Xciem Fryderykiem Oranii, drugim synem Króla Niderlandow, iadł u J. K. Mci obiafi.

Podługiednego z pism Paryzkich obalenie Bonapartego i jego stronnikow zawiązało nową polityczną sektę, którą nazywają płaczącemi. Sekta ta nie odważa się więcej mówić o wielkich zwycięstwach swojego Bożka lub o jego niegodziwościach, ale wzdycha i ubolewa ustawicznie nad zgasłą narodową chwałą i cierpieniami ludzi. Rycerzow tych smutney postawy znaleźć teraz można prawie w wszystkich kompaniach i w wszystkich klassach ludu.

Z Włoch d. 25 Października.

Pierwszą wiadomość o wylądowaniu Miurata odebrano w Neapolu d. 10 b. m. przed południem; w nocy z d. 11 na 12 dowiedziano się o opanowaniu obu barkiego, a d. 12 rano nadeszła urzędowa wiadomość od władz z Monteleone o wszystkim co zaszło.

Urzędowe doniesienie z Rzymu pod d. 16 b. m. opisuje poymanie Miurata iak następuje: Gdy po swoim wylądowaniu do Pizzo w Kalabryi, usiłował nakłonić lud do wykrzyknienia: Niech żyje Król Joachim! po naciakiey chwili zwiedzenia i niepewności obskoczono i uderzono na niego ze wszystkich stron. Jeden z jego oficerow został zabity, a 7 do 8 ciężko ra-

nianych. Miurat sam chciał z pistoletem w rękę ucieczką ratować się; ale nieiaki Trentacapilli zabiegł mu drogę i pochwycił go. Zbiegły się zaraz kobiety i tak mu pięściami twarz ztłukły, iż ta spuchła aż do nie poznania.

Na obu barkach, które w Palinuru zabrane zostały, znajdowało się 42 jego stronników, którzy razem z nim z Ajaccio wypłynęli.

Podług późniejszych doniesień został Miurat d. 13 Października w Pizzo rozstrzelany.

Gazeta Rzymska pod 7 Października donosi o rozbojniczym napadzie Barbareskow na końcu przeszłego miesiąca pod Grotticiane na granicy Toskanii, i dodaje: "Donosząc o nieszczęśliwym tem zdarzeniu, poczytuemy oraz za naszą powinność uwiadomić naszych czytelników, iż pomiędzy Barbareskami znajdowało się kilkanaście osób innych narodów. Nie pomylęmy się zapewne, gdy powiemy, iż ostatnie należą do liczby tych, którzy nie mogąc więcej przerywać spokoyności lądu, szukają łupow na morzu.,"

Księżna Wallii, jeżdżąc niedawno do gór, odwiedziła Jen. Hr. Pino w Ella.

Wyspa Capraia, która zostaje w związkach z korsarzami Tunetańskimi ogłoszona jest w stanie kwarantanny. Środek ten przeczności rozciągnęła komisya zdrowia do brzegow Romanii i Toskanii aż do Piombino.

Podług ostatnich z Stambułu listow zdaje się zmniejszać tam morowa choroba, rownie iak w innych miastach Ottomańskiego państwa. W Alexandryi, Smirnie i Salouice zawsze jednak jeszcze grajsze.

Z Londynu d. 24 Października.

Mowią, iż trzey wysocy zprzymierzeni Monarchowie przed wyjazdem z Paryża przyrzekli sobie pod przysięgą utrzymywać wszystkimi siłami spokoyność w Europie.

Wczoray o godzinie 7 w wieczor przybyli tu z Francyi Arcy Xiążęta Austriacy Jan i Ludwik. W ich orszaku między innymi znajduje się Xże Esterhazy, który przy naszym Dworze iako poseł Austriacki zostawać będzie. Jak tylko przybyli, powitanemi zaraz zostali z strony Xcia Rejenta przez Wielkiego Koniuszego Jen. Bloomfeld.

Jozef Bonaparte przybył d. 21 Września z Amerykańskim officerem morskim do Trenton.

Officer Pruski, który po bitwie pod Waterloo zabrał powoz i konie Bonapartego, przybył z niemi do Londynu, i chce ich Xciu Rejentowi oddać. Mnostwo mieszkańców ubiega się widzieć te znaki zwycięstwa.

Xże Rejent zaszczycił zasłużonego Pruskiego Jen. majora Müffling, dotychczasowego gubernatora w Paryżu, znakami komanderskimi orderu kąpielnega.

Xże Orleanu przybył do Londynu.

Parlament będzie podług wyrazow odezwy Xcia Rejenta dla ważnych okoliczności na d. 1 Lutego zwołany.

W wszczętych nanowo zatargach w Kantonie w Chinach żali się rząd Chiński na wprowadzanie Angielskich zbytowych towarow, przez co psują się obyczaje ludu Chińskiego.

W Woolwich obrobione zostało drzewo na dom dla Bonapartego, które na wyspę S. Heleny zawiezione by dź ma. Dom ten zawierać będzie 24 naypiękniey

1140
władzonych pokoiów, i stanowić nieiako ozdoby zamek.

Podsekretarz stanu, P. Hamilton, przybył tu z Paryża z pismami tyczącymi się powszechnego pokoju.

Burza d. 23 Września poczyniła w okolicach Bostonu wielkie szkody. Zatopiła mnóstwo okrętów.

Xiężna Wellingtonowa pojechała do Paryża.

Gdy Hr. Linois i Jen. Boyer z Gwadelupy do Hawru przybyli, zostali tam z rozkazu rządu Francuzkiego uwięzionemi, ponieważ ich postępowanie będzie rozstrząsane.

Zaburzenia maytkow w Schieldś i Newcastle uspokojone zostały. Ostatniej soboty odplynęło ztamtąd bez przeszkody 28 statkow.

Dla uspokojenia Francyi i dla przywiązania umysłów do teraźniejszego rządu, pojechali Xiężeta Królewskiej familii do różnych okolic

Przybyło tu dwóch towarzyszw Jen. Porlier, Jen. brygady Romay i Kapitan Fornelli, którzy uciekli w chwili, gdy Porlier był пойmany. Oprócz nich przybyło tu więcey jeszcze wojskowych Hiszpańskich.

Podług doniesień z Nowegoiorku pod d. 28 Września Prezydent ziednoczonych Stanow wydał odezwę, w której zabrania naysurowiey mieszać się ohywatelom nawet ubocznie do wojny między Hiszpanią i rokoszanami Hiszpańskiej Ameryki.

Z Hagi d. 28 Października.

Jak mówią, woyska Niderlandskie nie będą stać w twierdzach Francuzkich, które woyska przymierzone zajmują; ale stanowić mają edwod gotowy na wszelkie

wypadki.

Z początkiem przyszłego roku wyjdzie tu kalendarzyk rządowy w języku Francuzkim.

Z Amsterdomu d. 27 Października.

Wczoray mieliśmy ukontentowanie widzieć tu przybyłych N. Króla i Królową jego małżonkę. J. K. Mość będzie w Texlu obecnym przy odplynieniu eskadry do wschodniej Indyi.

Od wyższego Rezu d. 27 Października.

Przechod woyska Rossyyskiego przez Frankfort już się ukończył, ale oczekują tam jeszcze 6000 ludzi z kraju Rossyyskiego, dla uzupełnienia pozostałego we Francyi korpusu. Mowią także, iż w Frankforcie zostawać będzie dopoty Rossyyski komendant placu, poki woyska Rossyyskie stać będą we Francyi. Kommissya obrachunkowa nie rozeydzie się także prędzey, aż wszystkie lazarety wyprządzone zostaną.

D. 19 b. m. przeszło przez Szafnuzę pod zastoną grenadyerow kilkanaście bryk wyładowanych dziełami kunsztu z muzeum Faryzkiego powracających do Wiednia. D. 20 przeszły tamtędy pod zastoną szwadronu huzarow konie wierzchowe i powozowe Nayaśniejszego Cesarza Austryackiego.

Królewicz następcą tronu Wirtemberskiego spodziewany jest w Stuttgardzie i zaraz na początku przyszłego miesiąca przedsięwzięć podróż do Peterzburga.

Młody jeden Bazyleczyk utracił przed kilku dniami osobliwszym sposobem życie. Poszedł na polowanie i ztrudniwszy się położył się i zasnął. Psy jego igrały z rzemieniem od fuzyi; ta puściła i trafiła ich pana, który w trzy dni umarł.

DODATEK
DO N^{RO} 91.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 12 LISTOPADA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 7. Listopada.

ROZPORZĄDZENIE

Uroczystości oczekiwanego wjazdu N. Cesarza i Króla w dniu 10 Listopada 1815.

Na granicy Powiatu Warszawskiego przyjeżdżać będzie N. Cesarz i Król przez Podprefekta i Radę tegoż Powiatu. Assystować będzie Najjaśniejszemu Monarsze gwardya honorowa, która uda się drogą idącą ku kościołowi wsi Wola, z kąd obróci się ku wsi Mokotów. N. Pan przebywszy rogatki Mokotowskie, uda się ulicą, która prowadzi do bramy tryumfalnej, gdzie woyska uszykowane znajdować się będą.

Rada Muncypalna i wszystkie Władze i departamentowe, Sądownicze i Administracyjne zgromadzą się przy bramie tryumfalnej, daley stać będą cechy z rozwiniętymi chorągiewami, a obok nich uszykują się starsi wyznania Moyżeszowego.

Pierwsza raca będzie oznaką przybycia N. Pana do Mokotowa, druga gdy N. Pan będzie wsiadał na konia, trzecia na koniec oznaczać będzie chwilę, w której N. Pan wyjedzie z Mokotowa. Skoro tyl-

ko N. Pan z swym orszakiem zbliży się do bramy tryumfalnej, da się słyszeć odgłos wszystkich dzwonów w mieście, a Prezydent Muncypalności powitawszy N. Monarchę poda Mu klucze od Stolicy.

Zaczawszy od bramy tryumfalnej będą uszykowane woyska wciąż ulicy Nowy Świat i Krakowskie Przedmieście, aż do placu Saskiego.

Duchowienstwo mając na czele Biskupów w ubiorach Pontyfikalnych, stojące przed kościołem S. Krzyża, śpowita Najjaśniejszego Pana.

Od bramy tryumfalnej N. Pan uda się na plac Saski, gdzie wszystkie woyska przed N. Monarchą defilować będą, poczem w assystencyi całego orszaku pojadzie do zamku.

Przejazd od placu Saskiego aż do zamku nie będzie zajęty przez woyska, aby wszyscy mieszkańcy miasta mogli dostąpić szczęścia oglądania swego Monarchy i okazania swojej radości.

Korpus weteranów i inwalidów będzie uszykowany wzdłuż Krakowskiego Przedmieścia.

Przed kościołem Karmelitów ustawione będą sieroty szpitala Dzieciątka Jezus pod przewodnictwem Siostr Miłosierdzia.

Bliżej zamku stanie w przynależnym porządku cały korpus szkoły inżynierów, dalej zaś w różnych miejscach uszykowana będzie młodzież wszelkich szkół, mając na czele swoich nauczycielów.

Duchowieństwo zakonne, zebrane w dwóch oddzielnych zgromadzeniach, mając na czele Biskupów w ubiorach Pontyfikalnych powita N. Pana przed kościołami Karmelitów i Bernardynów.

Konsystorze wyznań Ewangelickich Augsburskiego i Reformowanego znajdować się będą na Krakowskiem Przedmieściu przed kamienicą Wizytek naprzeciwko placu Saskiego, i tam N. Pana powitają.

Wszędzie, gdzie N. Pan przejeżdżać będzie, okna w domach będą otwarte i przyozdobione.

Przy wchodach w zamku powitany zostanie N. Cesarz i Król, przez Członki tymczasowego Rządu Królestwa Polskiego, przez Senat, Radę Stanu, Deputowanych z departamentów i przez inne główne Władze Królestwa. Wszystkie te Władze assistować będą N. Panu do Jego pokojów, gdzie Prezydujący Senatowi, powita N. Monarchę, w imieniu wszystkich mieszkańców Królestwa.

W wieczor, w dniu przybycia N. Pana dane będzie bezpłatne widowisko, przy illuminacyi całego teatru.

Tego samego wieczora, iako też w dwóch następnych, całe miasto będzie rześisto oświecone.

Nazajutrz, po przybyciu N. Pana, to jest dnia 11 m. b. wszystkie Władze uda-

dzą się o godzinie w pół do jedenastej rano do kościoła katedralnego Świętego Jana, na solenne nabożeństwo, które się odprawi dla podziękowania Bogu, za szczęśliwe przybycie N. Pana, do stolicy swego nowego Królestwa.

Urządzenie obchodów religijnych, powierzone jest zgromadzeniu Biskupów.

W tym samym czasie, podobne nabożeństwo odprawi się we wszystkich kościołach miasta, tak świeckich, iako i zakonnych, a pod czas *Te Deum*, odgłos dzwonów da się przy wszystkich kościołach słyszeć.

Z Peterzburga d. 2 Października k. d.

Generał Feldmarszałek Hrabia Barclay de Tolly za wielokrotne przez niego w czasie przeszłej wojny z Francuzami, okazane usługi, skutkiem których było nakoniec zawarcie traktatu pokoju w Paryżu; takż za urządzenie wojsk, które w roku terażniejszy pod jego dowództwem do Francyi przeznaczone były; za w prowadzony do wojsk tych porządek, zachowanie surowey karności w krajach cudzoziemskich i więksey nierównie ziednanie przez to chwaty dla Rossyyskich wojuowników; nakoniec, za należyty porządek w służbie wojskowej, iaki okazały woyska w czasie popisu odprawionego przez Jego Cesarzką Mość pod miastem Vertus d. 30 Sierpnia r. b. wyniesiony został z potęstwem swoim do godności Xiążęcey.

Z Drezna d. 30. Października.

NN. Królestwo Sascy wyjechałi dziś do Lipska dla przyięcia, iak twierdzą, N. Cesarzowey Rossyyskiej.

D. 28 b. m. przybył tu z znacznym orszakiem w 6 powozach Xże Otranto (Fourché) poseł Króla Francuzkiego przy na-

szem Dworze i wysiadł do domu zaiezdne-
go Polskim zwanego. Mowią, iż naymu-
ie dla siebie dom Faula przy bramie jezior-
skiej.

Kr. Pruski tajny Radca Baron Oelsen
mieszkać będzie w domu pierwszego dwor-
skiego Marszałka Baron Racknitz.

D. 20 o godzinie 3 popółnocy widzia-
ny tu był znak niebieski, który szedł ku
północy i przez kilka sekund wydawał zaśle-
piające światło.

N. Król raczył dotychczasowy chi-
rurgiczny instytut w Dreźnie rozszerzyć i
na akademią chirurgiczną wynieść.

Przechod woyska Rossyyskiego przez
Lipsk odbywa się ciągle w naylepszym po-
rządku.

Korpus woyska Saskiego we Francyi
pod dowodztwem panującego Xcia Ernesta
Sasko-Koburskiego wynosi ogółem 16,000
ludzi i 3934 koni. Pozostałe w kraju woy-
sko wynosi 4548 ludzi i 967 koni.

Od niższego Renu d. 28 Października.

Malarz Rittig z Moguncyi bawi od
kilku lat w Paryżu dla wydoskonalenia się,
i wypracował wielki historyczny obraz,
Conon w wieży za długi. Pokazany zo-
stał N. Królowi Pruskiemu; Monarcha po-
chwalił ten obraz i raczył następujący list
do artysty napisać:

"Zukontentowaniem odebrałem nay-
pierwszy dowod WPana talentu w przy-
pisanym mi obrazie, i chcę przyłożyć się
do dalszey WPana nauki, wyznaczając W
Panu na lat trzy po 1600 fr. rocznie. Mi-
nister skarbu Baron Bülow ma zlecenie wy-
płacać WPanu tę summę wczasie iego ba-
wienia w Paryżu, a potem w Rzymie. —
W Paryżu d. 26 Września 1815.

Eryderyk Wilhelm.

Mowią, iż powracające z Francyi i
Belgii Hanowerskie bataliony piechoty i
szwadrony jazdy nie będą teraz uzupeł-
nione, a zatem nie będzie w tych czasach
rekrutowania. Część powracających woysk
stanie osadą w Hanowerze. Tamże najęto
już dom dla posta Rossyyskiego.

Od 20 b. m. przechodzi siódmy kor-
pus Pruski, który składa się z gwardyi
Królewskiej, przez Trewier. Pułki gre-
nadyerow Cesarzow Franciszka i Alexan-
dra przybyły tam wczoray. Nigdy niewi-
dziano ieszcze w tych okolicach piękniey-
szego woyska; wszystek lud jest nowo u-
mundurowany i naypiękniejszy posta-
wy.

Z Strazburga d. 21 Października.

Przez okolice nasze oczekuiemy zna-
cznego przechodu woysk; większa część
woysk Xcia Schwarzenberga przechodzić
będzie przez nasz departament, dla prze-
prawienia się za Ren. Żywność tak dla
ludzi, iako i koni przysposobiona już jest
przez czynnego naszego Prefekta Hr. Bou-
thillier.

Jen. Rapp powrócił z Szwaycaryi;
ale kilka tylko dni tu zabawił i do Kol-
maru odiechał, zkąd ma się na czas nieia-
ki udać do Paryża.

W Lotaryngii stoi ieszcze 20,000 Ros-
syanow, którzy należą do pozostać się ma-
jącego we Francyi woyska.

Liczba woysk Pruskich około Landau
zmniejszyła się teraz; nie stoi tam iak
5000 ludzi. Względem oddania Landau
zprzymierzonom woyskom nie nadeszły
ieszcze rozkazy.

Departament nasz cieszy się zupełną
spokojnością. Każdy poważający się

wznieć niespokojność jest w obrzydli- baczne oko, i zaraz burzyciela pod sąd
niu, a oprócz tego policya wszędzie ma oddać.

D O N I E S I E N I A

(1wszy raz.) Antoni i Anna Łempiccy O. K. P. w Dzierzgowie Dep. Krak. Powiecie
Jędrzejowskim mieszkający, mają zamiar wyjechać do Galicyi w interessach familiynych.

Na dniu 24tym Listopada r. b. o godzinie 9tej rano będzie przez publiczną Licytacyą Czopowe skarbowe od Trunkow, iako też i Propinacya Wolno-Handlowego Miasta Podgórze w Kancelaryi na Ratuszu Miejskim wypuszczona. — Cena fiskalna od Skarbowego Czopowego jest rocznie - - - - - 1959 złr. W. W.
Od Propinacyi Miejskiej - - - - - 4550 złr. W. W.
Od Dochodu Konsumpcyynego - - - - - 2383 złr. W. W.

Małacy chęć licytowania pomienionych Dochodow, zechcą na rzeczonym terminie stawić i tocią procentowem Vadium zaopatrzyć się.

Z Ces. Król. Kralowego Kommissoryatu w Podgórzu d. 30 Października 1815.

Baum.

Pisarz T. C. P. J. D. K. ninieyszem do powszechny podaje wiadomości, iż Wieś Gory w Powiecie Lelowskim Dep. Krak. w Gminie tegoż imienia leżąca, W. W. Sukcesorow niegdyś Jana Nep. Woźnickiego, to jest: Pawła Woźnickiego, Franciszka Szpinka, iako od Komualda Woźnickiego Prawonabywcy, Walentego Głoskowskiego, tudzież Jana i Maryanny z Woźnickich Hildebrandtow Matżonkow dziedziczna; z mocy Kontraktu przed Notaryuszem publicznym Powiatu Lelowskiego pod d. 14 Czerwca 1812 r. urzędownie na lat sześć zawartego, w dzierżawney possessyi W. W. Adama i Konstancyi Łabęckich Matżonkow do dnia 24 Czerwca 1818 r. będąca przez publiczną Licytacya sprzedana zostanie. A to na instancyą W. Franciszka Brodzkiego Sekretarza pr. y Trybunale Kaliskim, w Kaliszu mieszkającego, co zaś do ninieyszego interessu tu w Krakowie u W. Michała Torosiewicza Patrona, przy ulicy Grodzkiej pod L. 28 zamieszkanie obrane mającego, na zaspokojenie prowizyy od Kapitału 2533 Talarow od d. 30 Stycznia 1803 r. zaległych, rocznie po 5 od 100 rachować się mia-nych, niemniej kosztow przysadzonych i exekutychnych. Protokół zaięcia tey realności z mocy wyroku T. C. P. J. D. kaliskiego, d. 2 Września 1814 a zaocznie zapadłego, w dniach 23 i 4 t. m. i 12 Grudnia 1814 r. Dłużnikom doręczonego i w wezwaniu pod d. 18 Lutego r. b. co do słowa wypisanego skutecznie W. Jan Kanty Kowalski K. T. C. P. J. D. K. d. 12 Maja r. b. na gruncie Wsi Gory, którego protokołu Kopia tak Dłużnikom W. W. Sukcesorom s. p. Jana Nepom. Woźnickiego, z mieszkania niewiadomym na ręce JW. Prokuratora K. Tryb. Krak. iako też W. W. Stanisławowi Zarzeczkiemu Prezyd. Miasta Krakowa, Woyciechowi Rogawskiemu Pisarzowi Sadu Pokoju Powiatu Lelowskiego, Adamowi Łabęckiemu Woytowi i Dzierżawcy teyże Wsi, Karolowi i Lew Kassyerowi Powiatu Pileckiego w dniach 31 Maja r. b. 3cim i 5tym Czerwca r. b. przez Marcina Moniakowskiego Woźnego T. H. D. Krak. i Rad. wręczone, zostawione i tak iak Prawo mieć chce na drzwiach T. C. P. J. D. K. Audyencyonalnych przylepione zostały. — Protokół ten zaięcia w Księgi hipoteczne Dep. Krak. dnia 3 Paźdz. r. b. Vol. 1, w Księgi zaięciow i obwieszczeń Licytacyi na karcie 301 pod L. 40, tudzież w Kancellaryi T. C. P. J. D. K. także w Księgi zaięciow w dniu 13 t. m. i r. na karcie 62 pod L. 5 Księg. III. wciagnionym i wpisany został. — Dzień pierwszy publikacyi warunkow sprzedarzy powyższych Dóbr oznacza się na dzień 7 Grudnia r. b. następne zaś termina podług Art. 702 K. P. S. ustanowione będą.

W Krakowie dnia 1580 Października 1815.

Syktowski.